

Τετάρτη, 11 Ιουνίου 2008

Ομιλία Προέδρου του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Γ. Καρατζαφέρη στη συζήτηση στην Ολομέλεια της Βουλής για την Κύρωση Συνθήκης της Λισσαβόνας που τροποποιεί τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ορισμένες συναφείς πράξεις.

«Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΑΠΑΤΗ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ»

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού):

«Πρόκειται για Συνταγματική Εκτροπή»

«Σήμερα θα κάνω κάτι το οποίο απεχθάνομαι, να διαβάσω μέσα από κείμενα, αλλά είναι πολύ σοβαρό το θέμα και νομίζω ότι πρέπει να υπερασπιστούμε την ελευθερία και το κυρίαρχο κράτος.

Διαβάζω από το Σύνταγμα, στο άρθρο 26: «Η νομοθετική λειτουργία ασκείται από τη Βουλή και τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Η εκτελεστική λειτουργία ασκείται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και την Κυβέρνηση. Η δικαστική λειτουργία ασκείται από τα δικαστήρια, οι αποφάσεις τους εκτελούνται στο όνομα του ελληνικού λαού»: άρθρο 26.

Τι σημαίνει αυτό; Μετά από τη Συνθήκη αυτή –ή μάλλον τις Συνθήκες, για να κυριολεκτούμε- τίποτα από το άρθρο 26 δεν θα ισχύει.

Πρόκειται για συνταγματική εκτροπή. Πρόκειται για τη μεγαλύτερη απάτη που έγινε εις βάρος των λαών της Ευρώπης! Αυτό πρέπει να συνειδητοποιήσουμε!

«3.000 σελίδες υπό άκρα μυστικότητα!»

Πριν προχωρήσω στην ανάλυση του θέματος, θέλω να πω ότι ελάχιστοι μέσα στην Αίθουσα γνωρίζουν ακριβώς τι λένε αυτές οι δύο Συνθήκες. Δεν πρόκειται μόνο για 300 σελίδες... Διότι μαζί με τα ακολουθήματα προκύπτουν 3.000 σελίδες!

Πονηρά σκεπτόμενοι οι Πρωθυπουργοί, δεν συμπεριέλαβαν τις παραπομπές, αλλά αναφέρονται σε διατάξεις, παραγράφους, εδάφια –στα οποία πολύ δύσκολα μπορεί κάποιος να βγάλει άκρη.

Εγώ μπόρεσα και τα μάζεψα” διότι η κοινοβουλευτική ομάδα, στην οποία ανήκουμε στην Ευρώπη, ήταν εκείνοι, οι οποίοι έδωσαν τη μάχη και στη Γαλλία και στην Ιρλανδία για να πετύχουν τα αποτελέσματα και είχαν ένα επιτελείο τριάντα ειδικών, οι οποίοι κάθισαν και έκαναν “φύλλο και φτερό” την υπόθεση. Απ’ αυτά θα προσπαθήσω να κάνω –όσο μπορώ- μία περίληψη.

Μιλάμε, λοιπόν, για περίπου 3.000 σελίδες με τα κείμενα. Οι διαπραγματεύσεις πραγματοποιήθηκαν μυστικά. Ούτε τα Εθνικά Κοινοβούλια ούτε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ήξεραν τίποτα απ’ αυτά.

Πρώτο θέμα, λοιπόν, είναι ότι έγιναν κάτω από μία άκρα μυστικότητα. Υπάρχουν εκατόν πέντε νέες αρμοδιότητες στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σ’ αυτή την καινούργια έκδοση του Συντάγματος, όπως ακριβώς και εκατόν πέντε στην προηγούμενη: τριάντα δύο είναι νομοθετικές, ενώ εβδομήντα τρεις αφορούν άλλες αρμοδιότητες.

«Τέλος εποχής για την “Κοινότητα”»

Κατ’ αρχήν, η νέα συνθήκη καταργεί τη λέξη «Κοινότητα». Δεν υπάρχει Κοινότητα, υπάρχει Ένωση. Είναι το νέο πράγμα που μπαίνει στη Συνθήκη αυτή.

«Η Ένωση αντικαθιστά και διαδέχεται την Ευρωπαϊκή Κοινότητα» λέει το άρθρο 1 της Συνθήκης της Λισσαβόνας. «Έτσι η Ευρωπαϊκή Ένωση επανιδρύεται. Στην πραγματικότητα, δημιουργείται μία συνταγματικώς νέα Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία για πρώτη φορά είναι ευδιάκριτη, διαφορετική και νομικώς ανώτερη από τα κράτη-μέλη.» Αυτό είναι σαφέστατο.

«Αποδυνάμωση των Εθνικών Κοινοβουλίων»

Τετάρτη, 11 Ιουνίου 2008

«Αυτή η πρόσφατα σχηματισμένη μεταρρυθμισμένη Ευρωπαϊκή Ένωση με το άρθρο 32 θα γίνει νομικό πρόσωπο που μπορεί να μετέχει σε συμφωνίες με άλλες χώρες. Αυτή η δυνατότητα ανήκει μόνο σε κυρίαρχα κράτη. Τώρα πλέον ανήκει σ' αυτό που γίνεται, στο υπό κατασκευή νέο (υπερ)κράτος.»

Ποιος θα έχει το πάνω χέρι από εδώ και πέρα, από μεθαύριο; Θα το έχει το Εθνικό Κοινοβούλιο ή το "Διευθυντήριο των Βρυξελλών"; Ποιος θα έχει τον πρώτο λόγο; Το Σύνταγμα της Ελλάδος ή οι Νόρμες και οι Οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Σαφέστατα το Διευθυντήριο των Βρυξελλών θα έχει τον πρώτο λόγο! Και εκεί, λοιπόν, θα έχουμε τις πρώτες συγκρούσεις, μόλις τεθεί σε εφαρμογή. Θα δείτε τα δικαστήρια να προβαίνουν σε ακυρώσεις.

Σαφέστατα αυτό είναι το οποίο χθες ζητήσαμε εμείς να τεθεί ως αντισυνταγματικό και δεν μας ακολούθησαν οι άλλοι, -όχι γιατί δεν το πίστευαν, αλλά γιατί δεν έπρεπε να ακολουθήσουν το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό! Και αυτό, αν θέλετε, είναι το τραγικό εις την κοινοβουλευτική δημοκρατία, την οποία βιώνουμε και την οποία κάποια στιγμή πρέπει να αλλάξουμε και να μη φοβούμεθα να ακολουθήσουμε τον άλλο, εάν ο άλλος είναι πιο διαβασμένος, πιο ενημερωμένος

«Αναιρείται το δικαίωμα των κυρίαρχων κρατών»

«Στα συμπεράσματα της Προεδρίας, γενικές παρατηρήσεις: Σημείο 3, σελίς 16: Η Διακυβερνητική Διάσκεψη θα εγκρίνει μια δήλωση που θα υπενθυμίζει την υπάρχουσα νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.» Δηλαδή, «η Διάσκεψη υπενθυμίζει ότι σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης οι Συνθήκες και το Δίκαιο που θεσπίζεται από την Ένωση, βάσει των Συνθηκών, υπερισχύουν έναντι του Δικαίου των κρατών-μελών, υπό τους όρους που ορίζονται στην εν λόγω νομολογία. Επιπλέον, η γνώμη της Νομικής Υπηρεσίας του Συμβουλίου -έγγραφο 580/2007- θα είναι μέσα στην τελική πράξη της Διάσκεψης.»

«Οι ηγέτες της ΕΕ "πόνταραν" στο ότι δεν θα διαβάσουν τη Συνθήκη οι λαοί!»

Τι λέει, λοιπόν; Ποντάρει στο ότι δεν θα διαβαστεί. Ποντάρει στο ότι εμείς δεν θα μελετήσουμε. Ποντάρει στο ότι αυτό δεν θα φθάσει ποτέ εις το λαό.

Είχε πει, λοιπόν, ο πρώην Πρωθυπουργός της Ιταλίας τα εξής: «Οι ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης απεφάσισαν ότι το έγγραφο πρέπει να είναι δυσανάγνωστο. Εάν είναι δυσανάγνωστο, δεν θα μπορεί να χαρακτηριστεί ως αντισυνταγματικό. Αυτό περίπου σκέφτηκαν οι Πρωθυπουργοί. Εάν ο κόσμος όμως καταφέρει να το καταλάβει με την πρώτη ματιά, ίσως υπάρξει κάποιος λόγος για δημοψήφισμα.» (-ομιλία στο Κέντρο για την Ευρωπαϊκή Μεταρρύθμιση στο Λονδίνο στις 12 Ιουλίου 2007).

Σε άλλους τομείς αυτό θα το λέγαμε απάτη. Τώρα το λέμε "φειδωλή αλήθεια", αυτό δηλαδή που μας "σερβίρισαν" οι Πρωθυπουργοί, μεταξύ αυτών και ο Πρωθυπουργός της Ελλάδος.

«Εκχωρούμε το δικαίωμα της νομοθετικής εξουσίας»

Προσέξτε το σημείωμα 11/197, έγγραφο 580, για το οποίο σας μίλησα πριν: «Από τη νομολογία του Δικαστηρίου απορρέει ότι η υπεροχή του Δικαίου της Ευρωπαϊκής Κοινότητας αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο της κοινοτικής νομοθεσίας.

Σύμφωνα με το Δικαστήριο, η αρχή αυτή είναι συνυφασμένη με τον ιδιαίτερο χαρακτήρα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Κατά την πρώτη απόφαση, στο πλαίσιο αυτής της πάγιας νομολογίας -15 Ιουλίου 1964, υπόθεση 664- δεν υπήρχε μνεία της υπεροχής στη Συνθήκη, πράγμα που εξακολουθεί να συμβαίνει και σήμερα. Το γεγονός ότι η αρχή της υπεροχής δεν περιλαμβάνει τη Συνθήκη ουδόλως μεταβάλλει τη μη ύπαρξη αρχής και την υφιστάμενη νομολογία του Δικαστηρίου», όπερ δηλαδή σημαίνει ότι δεν χρειάζεται μέσα σ' αυτή τη Συνθήκη να αναφέρεται η υπεροχή του Ευρωπαϊκού Δικαίου γιατί υπάρχουν δεδουλευμένα από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

Επομένως, είναι μία η ουσία, ότι πλέον δεν θα νομοθετεί αυτός ο χώρος. Θα νομοθετεί για τα ελάχιστα και νομικά. Η ουσία είναι ότι η ζωή μας θα διέπεται από τους νόμους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν

Τετάρτη, 11 Ιουνίου 2008

νομίζω ότι ο ελληνικός λαός έχει εκχωρήσει το δικαίωμα της νομοθεσίας σε τρίτους, πέρα από αυτούς που θεσπίζεται στο άρθρο 26.

«Ομολογία εξαπάτησης!»

Έχω μια σειρά πραγμάτων για να σας πω, εάν είναι Σύνταγμα ή όχι. Θα σας πω τι είπε ο συντάκτης του Συντάγματος ο Ζισκάρ Ντ' Εστέν: «Στην πραγματικότητα, το περιεχόμενο είναι το ίδιο με αυτό που απερρίφθη με δημοψηφίσματα στη Γαλλία και την Ιρλανδία. Είναι ακριβώς το ίδιο. Νομικά είναι ζήτημα Συνθηκών και μπορούν ως τέτοιες να επικυρωθούν από τα Εθνικά Κοινοβούλια. Γι' αυτό το έκαναν. Για να κοροϊδέσουμε τους λαούς της Ευρώπης και να περάσει ως Συνθήκη από τα Κοινοβούλια και όχι από τα δημοψηφίσματα.»

Μας ομολογούν ότι μας εξαπατούν! Και το ομολογεί ποιος; Ο κύριος συντάκτης, ο Ζισκάρ Ντ' Εστέν! Και πού; Μέσα στην Επιτροπή Συνταγματικών Υποθέσεων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις 17 Ιουλίου 2007.

«Γεννιέται ένα υπερ-κράτος;»

Γεννιέται ένα κράτος ή όχι; Εδώ είναι το ερώτημα, εδώ είναι η ουσία.

Πρώτον, νομοθετική αρχή. «Υπάρχει μια κοινή νομοθετική αρχή. Η Επιτροπή και το Συμβούλιο Υπουργών μοιράζονται τη νομοθετική εξουσία. Επίσης, η Συνθήκη της Λισσαβώνας προβλέπει μεγαλύτερη επιρροή για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μέσα από αύξηση της λεγόμενης συναπόφασης. Το Συμβούλιο θα αποφασίζει κατά πλειοψηφία σε εξήντα οκτώ νέους τομείς που μέχρι τώρα είχαν τα εθνικά κράτη.»

Δεύτερον, εκτελεστική αρχή. «Υπάρχει μια κοινή εκτελεστική αρχή, η Επιτροπή που θα έχει τη μεγαλύτερη εξουσία να εφαρμόζει τις αποφάσεις.»

Τρίτον, δικαστική αρχή. «Υπάρχει μια κοινή δικαστική αρχή, ένα κοινό Ανώτατο Δικαστήριο, στο οποίο υπάγονται νέα ειδικευμένα δικαστήρια. Τα νέα δικαστήρια μπορούν να θεσπίζονται με απόφαση της πλειοψηφίας.»

Οι αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου στο Λουξεμβούργο θα αποκτήσουν υπεροχή απέναντι σε όλες τις εθνικές νομοθεσίες και το Σύνταγμα, ενόψει της αρχής της συμμόρφωσης προς το Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.»

Κατά τα ανωτέρω, λοιπόν, η νέα αυτή Ένωση θα έχει νομοθετική, εκτελεστική, δικαστική αρχή όπως ακριβώς και ένα εθνικό Σύνταγμα. Δεν υπάρχει όμως σαφής διάκριση μεταξύ νομοθετικής, εκτελεστικής και δικαστικής εξουσίας σ' αυτή τη Συνθήκη, την οποία σήμερα θα επικυρώσει η πλειοψηφία.

«Ο ευρω-ηγέτης»

Κοινός Πρόεδρος. Θα υπάρχει ένας κοινός Πρόεδρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση που θα διευθύνει τις εργασίες στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, αλλά δεν θα εκλέγεται από τους λαούς. Ο Πρόεδρος θα είναι ο μόνιμος Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Εδώ οι Πρωθυπουργοί των χωρών θα συνεδριάζουν, ως επίσημο πλέον όργανο Ευρωπαϊκής Ένωσης που θα μπορεί να λαμβάνει και δεσμευτικές αποφάσεις κατά πλειοψηφία.»

Ο Πρόεδρος θα εκπροσωπεί όλους μας, όλες τις χώρες της Ευρώπης και τις είκοσι επτά σε οποιαδήποτε Σύνοδο, σε μια συνάντηση με τον Πρόεδρο της Αμερικής, σε μια συνάντηση με το Ρώσο ή με τον Κινέζο. Έχει δικαίωμα σε όλα τα εδάφη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επομένως, καταργείται ο ρόλος των εθνικών κρατών. Συμφωνούν για να συνάψουν συνθήκες ειρήνης, αλλά και για να κάνουν πόλεμο. Δεν μας ρωτά κανείς, αν αποφασίσει να κάνει πόλεμο. Αυτό, λοιπόν, απορρέει απ' αυτή τη Συνθήκη, αν τη διαβάσετε προσεκτικά.

«Εκχωρούμε την άσκηση της εθνικής εξωτερικής πολιτικής»

Κοινό Υπουργείο Εξωτερικών. Βεβαίως δεν τον λέει «Υπουργό Εξωτερικών» γιατί φοβήθηκαν. Τον λένε «Υπατο Αρμοστή», αλλά περί αυτού πρόκειται και προοδευτικά μέσα από τις δυνατότητες, τις οποίες δίνει

Τετάρτη, 11 Ιουνίου 2008

η Συνθήκη θα μπορούν να δημιουργούν Πρεσβείες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καταργουμένων των εθνικών Πρεσβειών. Δηλαδή, με άλλα λόγια, στο Πεκίνο δεν είναι ανάγκη να είναι είκοσι επτά Πρεσβείες –μεταξύ αυτών και η Ελληνική- θα είναι μία, η Πρεσβεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Και ερωτώ: Πώς είμαστε σίγουροι και εκχωρούμε εμείς αυτά τα δικαιώματα σε έναν Υπουργό Εξωτερικών, τον Υπατο Αρμοστή, ο οποίος συμβαίνει να είναι και ο πρώην Γραμματέας του ΝΑΤΟ τώρα, ο κ. Σολάνα; Και πού ξέρουμε αύριο το πρωί τι θα αποφασίσει αυτός ο Υπατος Αρμοστής στα εξωτερικά θέματα, όσον αφορά τα δικά μας θέματα εδώ, τις εκκρεμότητες που έχουμε με την Τουρκία και με τα Σκόπια;

Αυτά εκχωρείτε σήμερα, κύριοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Και μου προξενεί εξαιρετική εντύπωση πώς το ΠΑ.ΣΟ.Κ. προστρέχει προς αυτή την κατεύθυνση και τόσο ευκόλως. Και μάλιστα, σήμερα είχαμε και μία παρέμβαση του πρώην Αρχηγού, που εγκαλεί τον νυν Αρχηγό γιατί είπε την πρόταση για δημοψήφισμα, λες και θα μπορούσε να υιοθετηθεί αυτή η πρόταση.

«Από δήμαρχος... κλητήρας»

Εν πάση περιπτώσει, όλα αυτά πρέπει να μας προβληματίσουν. Αλλάζει πράγματι στην ουσία η δομή της δημοκρατίας όπως την ξέρουμε. Δεν θα έχουμε τον πρώτο λόγο εμείς, το Εθνικό Κοινοβούλιο.

Για να καταλάβετε καλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η επιρροή του Εθνικού Κοινοβουλίου στο Διευθυντήριο της Ευρώπης θα είναι περίπου όσο είναι η επιρροή του Νομαρχιακού Συμβουλίου της Ευρυτανίας ή, αν θέλετε, του Λασιθίου εις το Εθνικό Κοινοβούλιο. Όση επιρροή έχει το Νομαρχιακό Συμβούλιο Ευρυτανίας στο Εθνικό Κοινοβούλιο, τόσο θα έχει και αυτός εδώ ο χώρος εις το Διευθυντήριο της Ευρώπης.

«θα προδώσουμε την εντολή του ελληνικού λαού;»

Εάν, λοιπόν, αυτό μας αρέσει, να προχωρήσουμε, να εκχωρήσουμε και να προδώσουμε και την εντολή του ελληνικού λαού. Διότι, ο ελληνικός λαός μας φώναξε να νομοθετούμε και κάποιοι εξ ημών να είναι και η εκτελεστική εξουσία. Δεν μας είπε να εκχωρήσουμε αυτά σε έναν τρίτο, εις τον οποίο ο ελληνικός λαός δεν θα έχει καμία πρόσβαση, δεν θα τον ψηφίζει, όπου θα αποφασίζει για τη ζωή των Ελλήνων ένας ο οποίος κατά κανένα τρόπο, ούτε καν έμμεσο, δεν ψηφίστηκε από τον ελληνικό λαό. Αυτό επιχειρείτε να κάνετε σήμερα. Και αυτό, όπως καταλαβαίνετε, είναι πολύ δύσκολο.

«Ευρωπαϊκά δικαστήρια και ευρωπαϊκές φυλακές για τους Έλληνες πολίτες»

Όσον αφορά τα δικαστήρια -και απευθύνομαι εδώ εις τους νομικούς και ιδιαίτερος, εις τον πρώην Πρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου- ξέρετε ότι δημιουργούνται δικαστήρια, ότι θα δικάζονται οι Έλληνες πολίτες από το Ευρωπαϊκό Δίκαιο; Και όχι μόνο για πράγματα τα οποία κάνουν εντός ή εκτός της χώρας, αλλά οπουδήποτε στην Ευρώπη θα δικάζουν ευρωπαϊκά δικαστήρια και θα εκτελούνται οι ποινές, βέβαια - γιατί δεν έχουν γίνει ακόμα ευρωπαϊκές φυλακές, αλλά και αυτές θέμα χρόνου είναι- από τα κράτη-μέλη.

Έχουμε, λοιπόν και άλλο δικαστή εκτός από τον φυσικό μας δικαστή, τον οποίο γνωρίζουμε εδώ εις τον τόπο. Και δεν ξέρουμε για ποιο πράγμα θα νομοθετήσουν αύριο το πρωί και τι θα μας απαγορεύουν, ενδεχομένως ακόμα και το δικαίωμα εις τη σκέψη.

«Συρρικνώνεται το βέτο»

Θα ήθελα, λοιπόν, επειδή ο χρόνος είναι αμείλικτος, να πάω σε μερικά πράγματα τα οποία δεν ξέρετε. Ποια είναι η ισχύς μας; Η ισχύς της Ελλάδος είναι τρία στους ενενήντα επτά, δηλαδή, παίρνουμε τρεις ψήφους. Για να τρέξω λίγο, η Γερμανία θα έχει εννέα, η Αγγλία οκτώ, η Γαλλία οκτώ, η Ιταλία οκτώ, εμείς θα έχουμε τρεις, όσες περίπου και η Βουλγαρία και μία θα έχει η Εσθονία. Δηλαδή, έχουμε τρία στα ενενήντα επτά για να υπάρξει βέτο προσωρινό και πρόσκαιρο, πρέπει να συνομολογήσουν οι δεκαπέντε τελευταίες χώρες. Δηλαδή, οι δεκαπέντε τελευταίες χώρες, για να μπορέσουμε να πιάσουμε τον αριθμό των

Τετάρτη, 11 Ιουνίου 2008

είκοσι επτά, ενώ μπορούν άνετα οι τρεις πρώτες με δύο μικρές να βάλουν βέτο στην απόφαση και στην επιθυμία των υπολοίπων είκοσι τριών χωρών.

«Γιατί τα κοινοβούλια και όχι οι λαοί;»

Για το δημοψήφισμα, άκουσα τον προλαλήσαντα να λέει ότι είναι λόγια του αέρα.

Θα σας πω ότι έκανε μία έρευνα, κύριε Πρόεδρε, ένα όργανο της Ευρώπης. Η έρευνα είχε ένα ερώτημα: Εάν συνταχθεί μία νέα Συνθήκη που δίνει περισσότερες εξουσίες στην Ευρωπαϊκή Ένωση, πιστεύετε ότι ο κόσμος θα πρέπει να έχει λόγο επ' αυτού με δημοψήφισμα ή φρονείτε ότι η επικύρωση αυτής της Συνθήκης θα πρέπει να αφευθεί σε εθνικό κοινοβούλιο; Αυτό έγινε σε όλη την Ευρώπη, στο «New Europe». Και επειδή κάποιος μπορεί να αμφισβητήσει, βέβαια, τα νούμερα τα οποία δίνω, εγώ θα ήθελα να καταθέσω εις τη Βουλή και την ιστοσελίδα όπου μπορεί να ανεβεί κάποιος για να δει.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Στην Ιρλανδία, λοιπόν, το 87% είπε: Όχι, πρέπει να γίνει με δημοψήφισμα. Και αύριο γίνεται δημοψήφισμα. Και μπαίνω στον πειρασμό να ρωτήσω μήπως κάνουμε σήμερα την επικύρωση εμείς για να δώσουμε πόντους σε εκείνους που θέλουν το «ΝΑΙ» εις την Ιρλανδία να το χρησιμοποιήσουν.

«Οι Έλληνες πολίτες λένε ΟΧΙ»

Εν πάση περιπτώσει, ακούστε, δεύτερη χώρα στην Ευρώπη που είπε «ΟΧΙ» είναι η Ελλάδα. Το 83% είπε «ΝΑΙ» στο δημοψήφισμα, «ΟΧΙ» στο Κοινοβούλιο αυτή η αρμοδιότητα. Μόνο το 14% συμφωνεί με την άποψη της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Έρχεσθε σε ευθεία σύγκρουση με τους δικούς σας ψηφοφόρους. Μόλις το 14%. Το 83% είπε να πάμε στο λαό. Επιτέλους, γιατί φοβόμαστε το λαό; Γιατί ξέρουμε ότι ο λαός δεν θα ακολουθήσει. Αυτή είναι η δραματική πραγματικότητα.

«Η Νέα Τάξη Πραγμάτων επελαύνει!»

Και θα κλείσω με τούτο. Στα Πρωτόκολλα της Σιών που, βεβαίως, εγώ δεν ξέρω ποιος τα έγραψε. Οι Σιωνιστές αντιτίθενται ότι το έχουν γράψει αυτοί. Δεν με ενδιαφέρει ποιος είναι, όποιος και να είναι, αυτός πρέπει να έχει βραβείο Νόμπελ. Πριν από έναν αιώνα ο άνθρωπος είχε προβλέψει -όποιος και να είναι, Χριστιανός, Εβραίος, Μουσουλμάνος, δεν με ενδιαφέρει, Ρώσος ή Αμερικανός- αυτά τα οποία γίνονται σήμερα. Ό,τι περιγράφεται στα Πρωτόκολλα της Σιών πραγματώνεται σήμερα. Μία Κυβέρνηση, ένα νόμισμα για όλη την Ευρώπη. Και αυτό, λοιπόν, για μένα είναι η επέλαση της νέας τάξης πραγμάτων. Και αυτή η επέλαση της νέας τάξης πραγμάτων είναι εις βάρος της δημοκρατίας και του ελληνικού λαού.

«Αρνησιδικείτε για τη μουσουλμανική μειονότητα της Θράκης;»

Και κλείνοντας, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να πω ότι είμαι σίγουρος ότι θα προλάβετε σήμερα να καταθέσετε έφεση στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο που τσαλακώνει τη Συνθήκη της Λοζάνης και ονομάζει τους μουσουλμάνους της Θράκης Τούρκους. Θέλω να μου πείτε, βεβαίως, πότε καταθέσατε και τι ώρα για να γνωρίζουμε και εμείς τι ακριβώς έχετε κάνει. Διαφορετικά, εάν δεν το έχετε πράξει και έχετε αρνησιδικήσει και ονομάζεται τουρκική μειονότητα και όχι μουσουλμανική, τότε δεν μπορέσατε να υπερασπιστείτε μετά από ενενήντα χρόνια τη Συνθήκη της Λοζάνης.»